

LUPTA NOASTRĂBULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
"ELLAS-PRESS"

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂȘESCU Nr. 99 B1, TEL. 2,94.23

ABONAMENTE		
	Anual	6 luni
Pentru Instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații po- litice, organizații de muncă și presă	„ 2.500	1.500
Pentru particulari	„ 1.000	600

RECURSUL**GUVERNULUI DEMOCRAT PROVIZORIU AL GRECIEI
LA ADUNAREA GENERALĂ A ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE****Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei cere
ca O. N. U. să condamne și să pună capăt
intervenției americane în Grecia**

Postul de Radio al Greciei Libere a transmis textul adresei trimise Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Trygve Lee, de către Guvernul Democrat Provizoriu al Greciei, precum și textul Recursului Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei adresat Adunării Generale a O. N. U.-lui

REPUBLICA GRECIEI
Guvernul Democrat Provizoriu

CĂTRE

*Secretarul General al
O. N. U.-lui**Stimate Domnule,*

Vă rugăm a aduce în fața Adunării Generale O. N. U.-lui și la cunoștința fiecărei delegații în parte, **RECURSUL** nostru către O. N. U., precum și **MEMORIUL** nostru din 15 August 1948, adresat Adunării Generale a O. N. U.-lui.

Textul Memoriului este cuprins în **CARTEA ALBASTRĂ** pe care o anexăm la prezenta adresă.

GUVERNUL DEMOCRAT PROVIZORIU
PREȘEDINTE
General MARKOSDat la Sedlul Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei
19 Septembrie 1948**REPUBLICA GRECIEI**
Guvernul Democrat Provizoriu

CĂTRE

**Adunarea Generală a
O. N. U.-lui**

Guvernul Democrat Provizoriu recurge la ONU și cere ca organizația să condamne și să pună capăt intervenției americane din Grecia, care constituie cauza principală a nenorocirii patriei noastre și amenință pacea lumii. Să se înceteze, orice intervenție imperialistă din afară în afacerile noastre interne. Astfel, poporul grec va avea posibilitatea să soluționeze singur problemele sale interne și să restabilească independența și drepturile sale fundamentale. Numai în felul acesta Grecia care este astăzi un focar de turburări și amenință pacea lumii, va putea deveni și ea o citadelă democratică și pacinică și va putea să realizeze prin muncă reconstrucția și reorganizarea sa.

GUVERNUL DEMOCRAT PROVIZORIU
PREȘEDINTE
General MARKOSDat la Sedlul Guvernului Democrat Provizoriu al Greciei,
19 Septembrie 1948

MEMORIUL

GVERNULUI DEMOCRAT PROVIZORIU AL GRECIEI SUPUS ADUNARII GENERALE A O. N. U.-lui

(Urmare din numărul trecut)

Noi ducem războiul în condițiuni extrem de dificile. Dar încercăm să purtăm acest război într'un mod umanitar. Nu ucidem pe prizonierii de război, cum fac monarho-fasciștii. Prizonierii sunt întotdeauna mirați constatând din partea noastră o atitudine plină de comprehensiune față de dânsii. Ei mărturisesc că au dat crezare la cele ce li se spunea de șefii lor, că noi masacrăm pe prizonierii de război. Noi îngrijim pe răniții care cad în mâinile noastre, pe când monarho-fasciștii îi înjunghie pentru ca moartea să vină cu încetul.

Sub orice aspect s'ar privi regimul nostru oricine va fi convins că este vorba de un regim cu adevărat democratic, cu adevărat popular. Cum de asemenea sub orice aspect s'ar privi regimul monarho-fascist, oricine va fi convins că este vorba de un regim polițist, sângeros, terorist. Noi credem deasemenea că faptele dovedesc că nu este cătuși de puțin intențiunea noastră ci aceia a adversarilor noștri de a se impune prin forță.

Dar inamicii noștri folosesc încă o altă argumentare. Ei încearcă să probeze că nu este vorba de un război civil, ci de un război organizat de așa zisii inamici din afara Greciei, „Slavii”, cari vizează să despartă o parte din teritoriul grec și să distrugă independența noastră națională. — Comuniștii greci, adăogă ei, nu sunt decât instrumentele acestei agresiuni contra țării. Ministrul de Afaceri Străine al Angliei a declarat chiar că este suficient ca Uniunea Sovietică să facă un semn cu un deget și problema ar fi rezolvată.

Am fi naivi — și nu suntem deloc astfel — pentru a crede că acești domni cred în argumentația lor. Este vorba de o simplă propagandă destinată să convingă pe creduli că responsabili acestui război civil sunt alții decât patronii quislingilor din Atena. Totuși o explicație este necesară:

Pericol pentru independența Greciei: dar nimeni nu poate pune în pericol această independență pentru simplul motiv că astăzi ea este inexistentă. Imperialiștii americani au avut grijă s'o distrugă într'un mod cinic și brutal. În Grecia monarho-fascistă nu este poporul — departe de așa ceva — și nici guvernul care decide. Este gauleiterul american care ordonă „American made government” după cum a numit „guvernul” lui Sofulis corespondentul din Atena al ziarului „New York

Herald Tribune”. În politică sau în Justiție, în armată sau în poliție, în finanțe sau în administrație americanii sunt cei cari decid. De altfel nici cel mai inverșunat monarho-fascist nu neagă aceste fapte. În aceste condițiuni nu poți fi destul de mirat de ipocrizia acelora cari vorbesc despre independența țării după ce ei însuși au distrus-o.

Dar aceia cari vorbesc despre comunității greci ca fiind instrumentele unei așa zise agresiuni străine, trec sub tăcere faptul că nu sunt numai comunității greci, aceia cari luptă în Grecia și că este un întreg popor. Nu este o întâmplare că cu toată presiunea exercitată de quislingii din Atena, cu toate persecuțiunile și deportările leaderilor unor partide care nu sunt comuniste, americanii n'au putut estorca o declarație a acestor lideri care să condamne mișcarea noastră.

Nu este o întâmplare că chiar partidul socialist al profesorului Svolos, a cărui divergență de vederi cu organizația E. A. M. l-a făcut să părăsească această poziție, nu a condamnat mișcarea noastră, cu toate amenințările așa zisului guvern din Atena că va traduce în fața curțiilor marțiale pe leaderii acestui partid, lucru care este prea puțin probabil. Nu este o întâmplare că multe personalități politice, a căror opinii democratice nu le poate pune la îndoială, sunt de acord cu Mișcarea noastră și se văd expuse în fiecare zi, să sufere injurii și persecuții.

Toate aceste partide și toți acești oameni politici sunt cu noi pentru că știu prea bine că monarho-fasciștii sunt aceia cari au distrus sau mai bine zis au vândut independența națională, că lupta noastră este cauza însăși a independenței care nu este amenințată de nimeni altul, excepând pe imperialiștii americani și englezi cari deja au distrus-o; că în programul nostru apărarea independenței este scrisă cu litere mari, că nu există nici o amenințare contra integrității țării, a cărei apărare este deasemeni înscrisă în programul nostru.

Nimeni nu este atât de stupid încât să creadă că vajnicii luptători cari cu miile își dau viața și sângele lor, cari cu sutele strigă în fața stâlpilor de execuții devotamentul lor față de patrie, sunt trădători sau înșelași de o conspirație de trădători.

O țară poate avea trădători, dar nu un popor întreg, nu zeci, sute și mii.

Imperialiștii și agenții lor greci vor deasemenea să doboare regimurile populare din Balcani și deseori au trimis trădători plătiți în aceste state pentru a organiza acolo o luptă armată contra guvernelor democratice. Au eșuat însă în totdeauna, fiind izolați de popor, care în nici o țară nu a acceptat niciodată să devină un instrument în mâinile străinilor.

Este o insultă adusă poporului grec atunci când este acuzat că a devenit organul unei politici străine, oricare ar fi ea.

Nu ne putem opri de a adăuga că monarho-fasciștii, cari acuză democrațiile balcanice de a avea așa zise pretenții asupra teritoriului grec — cu toate că toți conducătorii țărilor balcanice au desmințit aceste calomnii — declară în mod deschis că ei au pretenții asupra anumitor teritorii albaneze și bulgare.

Observăm încăodată tentativa de a preface negrul în alb.

Dar deasemenea am putea răspunde: Dacă scopurile noastre sunt criminale pentru țară, de ce nu se acceptă ca poporul să se pronunțe liber — și nu în felul alegerilor din Martie 1946 și sub o ocupație străină, — pentru noi sau pentru calomniatorii noștri? Pentru ce recurg la tunuri, la tancuri, la avioane, la obuze și la bombe americane pentru a cufunda țara în sânge, în loc de a denunța în fața poporului așa zisa noastră trădare, și a aștepta în urmă voința populară, siguri de alegerea lor?

Răspunsul este simplu: Este că ei știu prea bine că poporul care ne-a văzut luptând în fruntea sa pentru libertate, independență și integritatea țării; nu crede nici un cuvânt din aceste calomnii. Din contra, poporul știe bine în care parte se găsesc trădătorii, colaboraționiștii, spionii și oamenii gata să vândă totul pentru a-și asigura puterea.

Mai este încă faimosul cântec al așa zisului ajutor pe care ni l-au oferit democrațiile populare. Comisia balcanică și-a dat marea osteneală — osteneală demnă de altfel de o soartă mai bună — pentru a colecționa o documentare asupra ajutorului „acordat bandiților“ și nu a găsit cu cale să se ocupe de fondul însuși, al problemei grecești.

Mijloacele de lucru ale acestei comisii s'au arătat într'un mod destul de caracteristic când una din grupele sale a raportat că membrii ei de pe o colină din Macedonia Centrală au văzut trupele noastre pătrunzând în Jugoslavia; totuși, dacă colegii acestora și-ar fi dat osteneala să studieze harta, ar fi putut vedea că frontiera jugoslavă nu este vizibilă de pe această colină.

Dar să revenim asupra așa zisului ajutor. Trebuie mai întâi de toate să exprimăm în mod sin-

cer opinia noastră. Nu credem că imperialiștii au dreptul, nu numai să echipeze în mod complet și din abundență armata monarho-fascistă, și să dirijeze prin ofițerii lor, numiți printr'un eufemism „ofițeri de legătură“ operațiunile militare, să invadeze țara multiplele lor misiuni, să lase pe ofițerii și civilii lor să vorbească poporului și să facă prin meetinguri organizate în fiecare oraș, propagandă monarho-fascistă, atunci când democrațiile populare nu au nici un drept de a ajuta poporul grec în lupta sa eliberatoare.

Dar este vorba aici de o opinie teoretică. E fapt cert că, excepție făcând a unui ajutor mărginit în mod scrupulos la limitele sale filantropice, democrațiile populare voind tocmai să evite orice exploatare provocatoare a unui ajutor, care de altfel n'ar fi conținut nici o violare a vreunui principiu moral, n'au voit să imite pe calomniatorii lor. Trebuie să adăugăm că, dacă am fi avut un ajutor militar în materiale de război, provenind din afară, am fi obținut de mult victoria finală.

Dacă sângele continuă să curgă încă în Grecia, dacă monarho-fascismul continuă încă opera sa sângeroasă este pentru că englezii la început și americanii apoi, i-au procurat din abundență mijloacele necesare pentru opera sa nefastă. Dar noi, noi trebuie să ne procurăm mijloacele de rezistență din prada ce capturăm. Studiul bătăliilor date, a mijloacelor folosite și rezultatele obținute este destul de concludentă asupra acestei chestiuni. Dar comisia balcanică a preferat să se bazeze pe aserțiunile conspiratorilor monarho-fasciști și pe depozitiile unor sărmani oameni, foști soldați în Armata Democrată, făcuți prizonieri, cari sub amenințarea unei iminente execuții nu au putut găsi forța unui erou pentru a prefera să moară decăderii și au repetat depozitiile dictate de călăii lor. Cu toate acestea, în cel mai neînsemnat proces, în fața celui mai ignorant judecător de pace, audierea unui martor, a cărui viață ar fi la cheremul uneia din părți ar fi respinsă. Se pare că comisia balcanică admitându-i, voia să ofere încă o probă a „imparțialității“ ei. Fapt este că nici o provocare nu poate transforma ajutorul moral și ajutorul filantropic în ajutor militar și nici ajutorul în mijloace de distrugere aduse de americani nu se poate prezenta ca ajutor „filantropic“.

Am voi să abordăm încă o chestiune care a servit de pretext propagandei monarho-fasciste pentru a deslănțui o campanie din cele mai provocatoare. Este vorba de chestiunea copiilor. Într'o scrisoare adresată de Președintele nostru, Generalul Markos, Excelenței Sale Secretarului general al O. N. U.-lui am demască larima tendențioasă a monarho-fasciștilor. Sperăm că sunteți

la curent cu conținutul acelei scrisori. Dar ținem să repetăm și aci, că ansamblul problemei grecești și poate încă și mai mult decât oriunde adevărul a fost deformat de către calomniatorii din Atena. Au îndrăsnit să nege faptul că bombardează cu avioane americane localități aflate în Grecia Liberă, omorând aproape exclusiv femei și copii.

Au îndrăsnit să nege că prin interzicerea oricărei relațiuni între Grecia Liberă și Grecia ocupată, au condamnat la moarte populația Greciei și în primul rând copiii. Au îndrăsnit să nege că au evacuat prin forță regiuni întregi, transportând populația acestora (până acum 700.000) în centre urbane unde în special copiii mor de foame, de mizerie și de boli.

Au îndrăsnit să nege faptul că prin execuțiile de sute și sute de părinți, femei și bărbați au creat o mulțime de orfani, lipsiți de orice mijloc de existență. Și ca și cum totul ar fi nou, bine și frumos, afirmă că într-o zi ne-a venit gândul diabolic de a începe răpirea copiilor pentru a-i conduce prin forță departe de părinții lor și de a-i transforma în soldați, provocând și atrăgând astfel contra noastră ura întregii populații din Grecia Liberă!

Sunt oameni chiar responsabili cari pentru motive politice se prefac că dau credință la asemenea afirmațiuni cari n'au nici un sens.

Cu toate acestea, adevărul este atât de simplu, că indiferent oricine poate să-l constate fără cel mai mic efort.

Mizeria copiilor, foamea, părăsirea lor, pericolul raidurilor aeriene și a operațiunilor militare au obligat pe părinți să-i trimită într'un loc sigur. Prin intervenția noastră, organizațiile filantropice din țările cu Democrație Populară au acceptat să îngrijească aceste sărmăne victime, a atrocităților monarho-fasciste. Și în zilele când O. N. U. conducea în lumea întreagă o campanie în favoarea copiilor, o operă splendidă de solidaritate a fost îndeplinită. 12.000 copii au fost salvați.

Acești copii nu sunt toți copiii din Grecia Liberă. Mulți părinți, fie că aveau posibilitatea să-i hrănească, fie că nu vroiau să se despartă de ei, nu i-au trimis și nimeni nu i-a obligat s'o facă. Alții au trimis unul sau doi din copiii lor și au păstrat pe alții.

Este drept că mulți din acești din urmă s'au căit că n'au făcut ca ceilalți, atunci când avioanele americane au ucis un număr de copii, iar foamea i-a decimat; în orice caz, aceasta dovedeste că nici o măsură de coercițiune nu a fost folosită și nici nu se putea.

Repetăm aceasta: Nici un copil nu a fost tri-

mis într-o țară democratică fără consimțământul părinților săi. De altfel, în fiecare sat, părinții au ales pentru fiecare grup de 20—25 copii o tânără fată majoră sau o femeie pentru a-i însoți.

Monarho-fasciștii, prin maniera lor unică a violenței, care le este atât de scumpă, au obligat pe unii din părinți pe care i-au arestat, să declare că copiii au fost ridicați cu forța.

Și comisia balcanică, cu toate că într'un sat părinții însăși au desmîșit această calomnie, această comisie totdeauna gata de a acorda concurs monarho-fasciștilor în orice provocare a acestora, a reținut mărturisiri izolate și obținute în mod evident prin violență și a refuzat să dea atențiune evidenței însăși, cum și miilor de părinți care au protestat prin mii de scrisori contra acestei calomnii.

Dar comisia balcanică a trecut sub tăcere un mic detaliu pe care noi l-am denunțat: Adevăratul rapt al copiilor comis de monarho-fasciști. Într'adevăr, aceștia, îndată ce au aflat că părinții își trimit copii în democrațiile populare, au început să facă incursiuni în satele regiunilor ocupate de ei și au smuls copii din brațele mamelor lor. S'au petrecut scene tragice și sărmanii copii au fost transportați în tabere sau dați familiilor bogate spre a servi acestora ca servitori.

Pentru a acoperi aceste adevărate crime au redublat sgomotul contra așa zisei răpiri de copii comise de noi. Iată adevărul asupra acestui sgomot, creat într'un mod atât de artificial, dar totuși cu atâta cinism de monarho-fasciști și susținătorii lor. Am avut onoarea de a vă face un scurt expozeu asupra situației din Grecia. Nu suntem destul de naivi pentru a crede că deși am făcut o expunere atât de sinceră, totul va merge bine.

Experiența discuțiilor cari au avut loc până în prezent în legătură cu chestiunea greacă în Organizația Națiunilor Unite nu ne permite un asemenea optimism. Și încă, cunoaștem foarte bine vechiul motto al lui Schiller că „libertatea nu se acordă, ea se obține”.

Dar ne-am făcut și aici datoria noastră față de Națiunile Unite, față de ideea păcii. Revine acum onorabililor delegați să și-o facă pe a lor.

În ceea ce ne privește pe noi, vom continua lupta noastră în ciuda teroarei, a calomniei și provocărilor, până la victoria finală.

Grecia Liberă, 15 August 1948.

PREȘEDINTELE GUVERNULUI

General MARKOS